

Gustav Fridolin. Morfar skrev inga memoarer. Forum förlag.

"Här dansar Fridolin...". Det hände att någon lite retfullt sjöng med Karlfeldts ord om Gustaf. Men då talar om jag om Gustav d.ä. Språkröret Gustav Fridolin har skrivit en biografisk roman om sin morfar vars namn han fått bära. *"Morfar var inte mycket för att resa. Ändå föddes han i ett land och dog i ett annat"*, skriver Gustav Fridolin d.y. Det är en ömsint och varm skildring som andas stolthet och kärlek till den vars namn han fått bära. Morfar föddes i ett fattigt hem Glimminge by i Skåne. Där fanns mamma och pappa, lite till åren komna och äldre syskon. De är bra mycket äldre än Gustav. Snart ska en sanning uppenbaras för den unge Gustav efter att ha retats i skolan, att bröderna är farbröder och föräldrarna hans farföräldrar. Pappan har emigrerat till Amerika. Men det gör inte kärleken i detta hem mindre. Det är denna kärlek som bär Gustav genom livet då han får engelska sjukan, mobbas i skolan, blir utsatt för sveket från prästen och kantorn och åren som butiksbiträde i Malmö vilka slutar illa. Kanske är det därför som Gustavs självkänsla på ett självklart sätt finns där, samtidigt som självförtroendet vacklar. Gustav är alltid lite underdånig och försiktig i sina relationer. Han finner dock sin Ingrid och blir sin egen butiksägare med herrekipering i Vittsjö. Tillsammans får de dottern Carina och så möts de båda Gustav Fridolin i slutet av berättelsen. Det är en vacker berättelse som ger läsaren mycket att tänka på och reflektera över. Hur fort vårt samhälle utvecklats och vad tidigare generationer lagt grunden till. När en politiker skriver böcker blir det oftast korrekta och övertydliga skildringar. Det har Gustav Fridolin d.y. undgått på ett föredömligt sätt. Här finns bara stor kärlek och stark berättelse om en livsresa i 1900-talets Sverige, i en välskriven roman.

Jakob Carlander